

Защ грбътъ на русенската турска войска, бѣ поставенъ „русчужкия“ отрядъ на Н. И. В. цесаревича и турцитѣ бѣхъ почти ограничени.

Александръ Александровичъ.

На 9-й Юлий главнокомандующий писалъ на цесаревича да нападне града Руссе и, като били направени всичкитѣ распореждания за това, на 12-й повторно му писалъ да спрѣ нападението до гдѣго се превземе Плъвенъ.

Ахмедъ паша рѣшилъ да съсипе града съвершенно като му даде огъня отъ четирѣ срани, обаче, пѣколцива отъ гражданитѣ между които били: Х. Мехмедъ-Али, Иванъ Ведеръ сполучили да го отклонятъ отъ това намѣрение.

На 27-й Ян. войската и турското население напуснали града и заминали за Шуменъ, а на 8 й Февруар. ген. Тотлебенъ влезналъ въ него, посрепналъ съ голѣмо тържество.

Отъ тукашнитѣ граждани били исиратени на 6-й Авг. на заточение въ Кастамония:

† Ганчо Карамаждраковъ, † Георги Н. Кулевъ, Димитръ Г. Станчевъ, Михалъ Х. Костовъ, Никола Ганевъ, Никола П. Секилариевъ, П. Винаровъ.

Селата изъ околията изобщо били ограбени. На 27-й Юл. черкези и башибозуци нападнали на с. Червена-Вода, населението избѣгнало, а отъ останалитѣ пѣколцина селяни 4 д. убити, 5 ранени, двѣ кщи и църквата разорени, а по-къщица и добитѣкъ исцѣло ограбени.

Завземанието на Балчикъ. Тукъ имало двѣ укрѣпления, нѣколко табора конница, пѣхота и артилерия. Турскитѣ звѣрства заставили християнското население да избѣгне още презъ м. Юлий въ Варна.

Въ едно сражение при с. Ириджи, руситѣ избили много турски войници, взели 145 конѣе и 376 говеда. Напоследно врѣме въ града останали само 120 д. конница и 200 д. пѣхота подъ началството на бинбашията Ферада, който, щомъ се извѣстилъ, че руситѣ сж влезнали въ Добричъ, затрѣбила